

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

Secvndi Libri Capitvla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

SECVNDI LIBRI CAPITVLA.

- I De laude charitatis & quod ipsa sit mater omnium virtutum.
- II Quod charitas ad innumera bona opera multiformiter extendatur.
- III Quæ & quanta bona operata sit charitas in sanctis patribus.
- III Quibus modis charitas constat.
- V Quod sine charitate nulla bona profunt.
- VI Qualitè verba beati Pauli apostoli de charitate intelligenda sint.
- VII Qualiter charitas erga deum & qualiter erga proximū sit exhibēda.
- VIII Quod tantę virtutis sit charitas, vt omnē legem & vniuersa mandata dei in ea possumus complere.
- IX Qualitè per charitatem in deo diligitur amicus, & propter deum diligitur inimicus.
- X De spe.
- XI Quod illis tantummodo proficit spes, q̄ ab actione praua quiescunt.
- XII De spe non ponenda in homine.
- XIII Qualiter spes crescit inter aduersa.
- XIII De fide.
- XV Quod nisi per fidē q̄ per dilectionē operatur, nemo potest peruenire ad requiem.
- XVI Quæ sit differentia inter fidem & spem.
- XVII Quid inter se differāt spes, fides, charitas.
- XVIII De Oratione.

HAY. DE VARIET. LIB.

- XIX De laude & vtilitate orationis.
XX De reuerentia & deuotione orationis.
XXI Quod ipsa est acceptabilis deo oratio, q̄
sine odio fraterno funditur.
XXII Qualiter semper sine aliqua intermissiōe
orare possumus.
XXIII Quod cum oratione omnia sunt agēda.
XXIII Quod oratio tūc pretiosior fit, cum ei ele
emosyna cōiuncta fuerit.
XXV De Ieiunio exterioris interiorisq̄ hoīs.
XXVI Quod illud est perfectū Ieiuniū, q̄d cū ora
tione & misericordia commendatur.
XXVII De Eleemosyna.
XXVIII Quod multiplex sit eleemosynarū virtus.
XXIX De laude & vtilitate eleemosynarum.
XXX Quod per eleemosynā omnium peccato
rum tribuatur remissio.
XXXI Quā pie ac salubriter ad eleemosynæ
studiū diuina nos instruat scriptura.
XXXII De Humilitate.
XXXIII De laude humilitatis.
XXXIII Quod per autoritatē humilitat̄ sancti vi
ri culpas delinquentium feriunt.
XXXV De patientia.
XXXVI De laude patientiæ.
XXXVII Exempla sanctorū patrum de patientia.
XXXVIII Testimonia sacrarū scripturarū de paciētia
XXXIX De Tolerantia.
XL Qualis debeat esse tolerantia seruorū dei
tempore tribulationis.

LIBER SECVNDVS.

- XLI De Indulgentia.
XLII De Misericordia.
XLIII De Compassione.
XLIII De Castitate.
XLV De Obediētia.
XLVI Qualiter subditi obediētes sint Præpo-
fitis suis.
XLVII Quomodo inuicē obedire debemus.
XLVIII Qui vere deum diligunt ultra vires suas
obedire desiderant.
XLIX De laude & qualitate obedientiæ.
L De opere manuum.
LI Quod nihil eis profit, qui facultates suas
abiiciunt, si voluntates proprias nō relinquūt.
LII Qualiter viuere debeant qui Christū imi-
tari desiderāt.
LIII De actiua vita.
LIII De contemplatiua vita.
LV Quæ & quanta sit in hac carne vitæ con-
templatiuæ perfectio, vel qualiter ei perfruēdi
mundi contemptores inhæreant.
LVI Quid inter se differant actiua & cōtem-
platiua vita.
LVII De compunctiōne cordis.
LVIII Quod duo sunt genera compunctiōnis.
LIX Quod contrariæ sint inter se cordis com-
punctiō & delitiæ, & quā magna in Dauid fu-
erit compunctiō.
LX De recordatione peccati.
LXI De confessione peccati.

HAY. DE VARIET. LIB.

- LXII De Pœnitentia.
LXIII Qualis debeat esse modus pœnitentiæ.
LXIII De laude & vtilitate pœnitentiæ.
LXV De laude & vtilitate lachrymarum pœnitentium.
LXVI Qui sint fructus digni pœnitentiæ, & qualiter pati vim regnum cœlorum potest.
LXVII De perseuerantia boni operis.

D. HAYMONIS EPI-

SCOPI HALBERSTATTENSIS, DE VARIETATE
librorum, siue de Amore cœlestis patriæ liber secundus.

De laude charitatis, & quod ipsa sit mater
omnium virtutum, Caput. I.

Aug.
1. Ti. 1.

Ioan. 13.
Grego.

Charitas est mater, fons, & origo omnium sanctarum virtutum & omnis præcepti finis. De qua dicit Apostolus: Finis autem præcepti est charitas de puro corde & conscientia bona, & fide non ficta. Ad charitatem autem referuntur omne præceptum. Unde dominus ait: Hoc est præceptum meum ut diligatur inuicem. Omne enim mandatum de sola dilectione est, & omnia unum præceptum sunt, quia quicquid præcipitur in sola charitate solidatur.